

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven John Campe, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventie maatregelen.

Fel vermagerde dekstier blijkt na vijf jaar geïnfecteerd met para-tbc

Dekstier met para-tbc

Tijdens een keizersnede op een vleesveebedrijf uit mijn praktijk kwam het plots ter sprake. De veehouder vroeg me hoe het kon dat zijn dekstier zo mager was. Het dier had de hele zomer op de weide gestaan bij een groep zogende koeien. Omdat de stier in korte tijd fel was vermagerd, had de veehouder de stier opgesteld. Stieren verliezen in de loop van de zomer altijd wel conditie, daarom verontrustte het verlies aan gewicht de veehouder niet meteen. Maar nu de stier een maand later nog steeds geen gewicht had gewonnen, vroeg hij mij om advies. Toen ik de stier onderzocht, viel me op dat het dier diarree had. De stier was bovendien erg mager en gaf geen fitte indruk. Omdat ik meteen een vermoeden had dat het om een infectie met paratuberculose ging, stelde ik de veehouder voor om een bloedonderzoek naar de ziekte te doen.

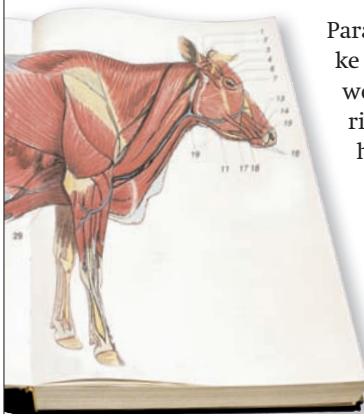
De veehouder wees me er meteen op dat de stier al bij aankomst op het bedrijf was getest op de aanwezigheid van ziekten. Bij dat onderzoek was de stier negatief voor paratuberculose. Maar omdat paratuberculose zich op oudere leeftijd kan ontwikkelen, adviseerde ik om toch een bloedonderzoek uit te laten voeren. Enkele dagen later bevestigde de uitslag dat de stier inderdaad positief testte op de ziekte.

Navraag bij het oorspronkelijke fokbedrijf leerde dat de stier was geboren uit een embryo dat geplaatst was in een zwartbonte ontvangster. Wellicht was de stier via zijn moeder geïnfecteerd met para-tbc.

De stier is inmiddels afgevoerd. Omdat de stier bij de zoogkoeien liep, zal het de komende jaren belangrijk zijn om de kalveren goed te volgen en regelmatig te monitoren op een besmetting met para-tbc.

De encyclopedie **paratuberculose**

Paratuberculose is een besmettelijke chronische darmonsteking die wordt veroorzaakt door de bacterie *Mycobacterium avium* van het type paratuberculosis (MAP). De besmetting vindt plaats bij het jonge kalf. Besmette melk alsook biestmelk en met mest beoedeld voer, drinkwater, voerbakken, vloeren, stalwanden en weiden zijn voornamelijk besmettingsbronnen voor kalveren. De ziekte-

symptomen komen pas na twee jaar tot uiting. Vaak begint dit vaag met een langzaam conditieverlies en wat dunnere mest. Dan volgt ernstige vermagering, zwaar productieverlies en oedeem onder de kin.

Omdat de ziekte langzaam verloopt, kan een besmet dier langdurig onopgemerkt smetstof uitscheiden. De ziekte bestrijden gebeurt door het opsporen van positieve dieren en het voorkómen van nieuwe infecties bij het jongvee middels een strikte hygiëne bij afkalven en bij opfok en een fysieke scheiding van oudere dieren en kalveren om mestcontact te vermijden. Dat betekent na de geboorte het kalf onmiddellijk van de moeder scheiden en na de biestperiode overgaan op kunstmelk.